

El darrer cop que vàrem estar a Tessalònica a finals de juliol, la Montse, una voluntària de bandera ens deia:

-Invisibles, ara ja són invisibles, és com si el món es pensés que n'hem fet croquetes, que ja no arriben, que ja no hi són.

La Montse parlava del poc ressò que, ara mateix, es fa del drama del Mediterrani, aquesta fossa comuna en la que hem convertit un espai de comunicació, relació, i mestissatge.

Vuit (per no allargar-nos massa) seran les raons amb les que enrabiarem el món per no oblidar-los, per acollir-los i per estimar-los, blanc sobre negre / negre sobre blanc:

1- Mentre LES NACIONS UNIDES adjudica contractes milionaris a l'entorn més afí de Bashar Al Assad en concepte d'ajuda humanitària, l'ALT COMISSIÓ DE LES NACIONS UNIDES PER AL REFUGIATS clama contra la decisió de retornar a Turquia, les persones que arriben a Grècia.

2- Mentre Brussel·les s'entossudeix a defensar la legalitat de l'acord amb Turquia que permet la deportació de qui arriba, l'article 14 de la declaració dels Drets Humans que el món va consensuar l'any 1948 segueix dient: En cas de persecució qualsevol persona té dret a buscar asil i a demanar-lo en qualsevol país

3- Mentre Donald Tusk (President del consell Europeu) es desfà en elogis, dient que Turquia és un dels països més segurs de la zona i per tant que defensa la declaració dels drets humans, el règim d'Erdogan, després d'un cop fracassat i un contracop triomfant, reprimeix brutalment la societat civil kurda al sud del país, silencia l'oposició i el seu entorn familiar compra petroli a baix preu a Estat Islàmic.

4- Mentre l'Ajuntament de Barcelona instal·la un comptador a la plaça Sant Jaume, per visualitzar les morts a la Mediterrània, un col·lectiu auster de voluntaris, com molts d'altres, inicia un procés jurídic amb donacions de la societat civil per crear vies segures a qui té la necessitat d'abandonar casa seva.

5- Mentre la majoria dels mitjans de comunicació europeus fan oïdes sordes al què passa més enllà de les seves fronteres, aviat ens adonarem que enguany, es batrà el macabre rècord de morts al Mediterrani:

- Any 2014- 3.270 morts
- Any 2015- 3.770 morts
- Aquest any 2016 fins el 31/8: 3.270

6- Mentre el nostre Barça triomfant accepta entrar en el joc de l'esponsorització per part del govern de Qatar, aquest atia la guerra civil al Iemen, subministrant armes a les milícies islàmiques, armament que, poc després, com per art de màgia apareix a escenaris com Alep, Homs i Kobane.

7- Mentre la Unió Europea arriba a pactes amb els cacics subsaharians per quedar-se amb tota la pesca del Golf de Guinea, tanca les portes de Ceuta i Melilla a qui ja no pot pescar.

i 8- Mentre l'Europa fortalesa s'omple la boca per defensar els drets humans, construeix quilòmetres de tanques i restringeix les vies segures i legals existents, per esvaïr-les.

Tot just fa un any que ens va arribar la foto de l'Aylan, tot just fa una setmana de la de l'Omran...

Parlem, debatem, dubtem, decidim, estimem-los de manera responsable sense compadir-los. No clamen almoïna, intenten executar un dret que tenen per llei.

Els coneixem ,sabem els seus noms, sabem les seves històries de vida, els estimem. No són només un nombre de persones que s'inscriuen en unes quotes pactades de repartiment, darrera de cadascun d'ells hi ha una motxilla immensa que els ajudarem a portar fins aquí.

Benvinguts a tothora.